

EDİTÖRDEN

İki gazete haberi ile merhaba!

“IMF, işçilerin ve memurların maaşları yüksek dedi.”

“Asgari ücret açıklandı; yüzde beş zam.”

AKP'nin iktidara gelmesinden bu yana izlediği, IMF isteklerine tam riayet ve açık sermaye yanlısı tutum “ekonominin gereğine göre” mantığına sığınarak iki gazete haberi ile gözler önünde.

Bir başka haberle devam edersek; “506 sayılı SSK Yasası sermayeden yana değiştiriliyor.” Yasa'da yapılmak istenen değişlikle patronların işçiden kestiği halde ödemediği sigorta primleri işçiden yeniden tahsil edilmek isteniyor.

1999 depremi sırasında veya hemen sonrasında çalışanlar ve genelde halk acılar içerisindeyken sosyal güvenliğe vurulan darbeye her gün sermaye yanlısı darbeler eklenildi/ekleniyor. Hiçbir hukuk ve adalet terazisine sığınmayacak, “ben yaptım oldu”, güçlüden/sermayeden yana mantık ve uygulamaları devam ediyor.

Haberleri çoğaltmak mümkün; çünkü bazen bir grev ertelenmesi, bazen bir TİS görüşmesi, bazen asgari ücret... her vesile ile çalışanların mevcut haklarının dahi eritildiği görülmüyor. Hükümet ve sermaye kol kola kendi amaçlarına doğru yürüyor.

Özcesi; çözümü gerçekleşmeyen toplumsal sorunlar gündemde kaldığı sürece, bu sorunlar üzerinden iki karşı sınıf ve dünya görüşleriyle bunları temsil edenlerin çatışması da devam edecektir/ediyor.

Sermaye yanlısı yönlendirmeler IMF ve TİSK tarafından hükümette politik tercihleri oluştururken emekten yana diri örgütlere de saldırılar aynı cepheden geliyor. Faaliyet ve iddia alanları daraltılıp, üyeleri ve çalışanları ile örgütleri arasına kamalar çakılmaya çalışılıyor.

Felsefenin derinliği ve çözümleyici yanı bir tarafa hayatın çıplak gerçekliği ile karşı karşıyayız. Bütün bu çıplaklığın yanında kafa karışıklığı yaşayanlarda var elbette! Çünkü; yalnızca yasa, yönetmelik ve genelge ile çalışanların mevcut birikimlerini bombalamak yetmez, asıl beyinleri bombalamak gerekiyordu, o da oldu!

Oysa ki, biz çalışandan yana, emekten yana olanlar bir zamanlar yıldızlara tutunarak özgürlük düşlerine koşardık ve bunlara da derin anlamlar yüklerdik. Fiziki acılar dahi ruhumuzu kitleyemez, basiretimizi bağlayamaz, düşüncelerimizi ipotek altına alamazdı. Bu nedenle, tutsak olmak korkumuz da yoktu ve başımızın çaresine bakmak için güçlü adresler de aramazdık. Bu güzelliklerden kopmak isteyenler utançtan ötürü ağlayacak gibi olurdu.

En büyük savaşların beyinlere açıldığı günümüzde ise teslim olanlar, güçlüye tapınanlar; bırakın utanmayı üretim adına, iş yapma adına TİSK'le kol kola “akıllı” sertifikasyon programı düzenleyen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın yanında ama kendi örgütünün karşısında teslimiyetin teorisini yapıp uygulamaya yöneldiler.

Evet! Yanlışın gücü üzerine kurulan ilişkilerde şimdilerde aramızdan birileri ayrılıyor. Hak ve haksızlık, iyilik ve kötülük, ihanet ve vefa, günahlar ve sevaplar birilerinin taseronluğu ile ayıklayıcı oldu şimdilerde. Ve unutmak, unutturmak despotizmi en yüce değerlerimizi sizlere unutturuyorsa; “Her tercih bir kaybediştir.” diyoruz.

Ayrı düştiğimiz ve kendilerini güçlüden/iktidardan yana tanımlayanlara bir söz daha, hem de şüir dilinde: “Akıllı çocuklar vardı aramızda/Erken gören yanlışlarını yanlışlarını/Çok akıllı gerekçeler buldular/Para, geçim, hayat filan içeren/Bu millet adam olmazlı gerekçeler/Çok akıllı çocuklar vardı aramızda/Zararın neresinden dönecek kadar akıllı/Bebek adı sordular kapı kapı/Taramalar maramalar yaptılar/Dokuzları on doksan dokuzları bin eyleyip/El etek öptüler el etek/ Ve dahi söylediler papağan imişcesine/“Keramet buyurdunuz’/Emriniz olur efendim, reklamınız olur’/Çok akıllı çocuklar vardı aramızda/Hidayete erdiler” (Doktor Olduğumu İtiraf Ediyorum, Çağatay Güler, Ankara 1991, TTB Yayını.)

Örgütünden ayrı düşmüp/ayrı düşüp Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın “akıllı” sertifika programına eğitici düzeyine katılarak/katkı sağlayarak işçi sağlığı birikimi ve TTB örgütlülüğünü yok etmeye yönelik davranış sergileyenlere kendilerini yeniden gözden geçirmeleri gerektiğine ilişkin bir hatırlatma yaparken yine bu “akıllı” sertifika programına katılmayarak duyarlı davranış gösteren onurlu eğitimcilerimize de bu örnek tutumları nedeniyle teşekkür ediyoruz.

Gelin şimdi de gazete haberleri ile günümüze değil, bir Afrika atasözü ile geleceğimize bakalım: “Denizler yükselince balıklar karıncaları yermiş, denizler çekilince de karıncalar balıkları yermiş.”

Sonraki sayılarda buluşmak dileğiyle barışık, üretken ilişkiler içinde çoğalarak dostça kalm!